

NBP

Narodowy Bank Polski

Styczeń 2019 r.

Przegląd Spraw Europejskich

Styczeń 2019 r.

Przegląd Spraw Europejskich

Wydział Integracji Europejskiej Departamentu Zagranicznego
we współpracy z Departamentem Stabilności Finansowej
Warszawa, 2019 r.

Materiał opracował:
Departament Zagraniczny
we współpracy z Departamentem Stabilności Finansowej

Autorzy:
Agnieszka Alińska
Magdalena Gąsior
Paweł Gąsiorowski
Anna Maciejewska-Dymel
Maria Majkowska
Martyna Mięgała
Małgorzata Potocka
Joanna Surąła
Aleksandra Wesołowska
Honorata Wyganowska

Redakcja:
Magdalena Gąsior

Przegląd opracowano na podstawie informacji dostępnych na stronach internetowych: Komisji Europejskiej, Rady Unii Europejskiej, Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz serwisu internetowego www.euractiv.com.

Narodowy Bank Polski
Departament Zagraniczny
Wydział Integracji Europejskiej

00-919 Warszawa
ul. Świętokrzyska 11/21
tel.: +48 22 000 00 00
faks.: +48 000 00 00
www.nbp.pl

© Copyright Narodowy Bank Polski, 2019

Najważniejsze w tym miesiącu

- **Decyzje w sprawie polityki pieniężnej**

Z końcem grudnia 2018 r. Europejski Bank Centralny zakończył zakupy aktywów prowadzone w ramach programu skupu aktywów (*asset purchase programme, APP*). Bank nadal będzie reinwestował spłaty kapitału z tytułu zapadających papierów wartościowych nabytych w ramach programu.

[wiecej w pkt 3.4](#)

- **Raport w sprawie kredytów zagrożonych**

Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (European Systemic Risk Board, ESRB) opublikowała raport opisujący możliwe sposoby ograniczania ryzyka systemowo istotnego narastania kredytów zagrożonych (*non-performing loans, NPLs*) z punktu widzenia polityki makroostrożnościowej. Dokument jest wypełnieniem polecenia Rady Unii Europejskiej z lipca 2017 r. ESRB stwierdziła w raporcie, że nie ma potrzeby rozszerzenia dostępnego zestawu narzędzi makroostrożnościowych w celu ograniczenia narastania NPLs, należałoby jednak rozważyć modyfikację niektórych instrumentów.

[wiecej w pkt 4.2](#)

- **Aktualny stan negocjacji dotyczący wyjścia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej**

Po odrzuceniu przez Izbę Gmin treści uzgodnionej umowy o wystąpieniu Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej (UE) premier Theresa May zaproponowała parlamentowi plan działań polegający na podjęciu próby wynegocjowania z UE zmian w umowie dotyczących rozwiązania, które umożliwiłoby uniknięcie wprowadzenia „twardej granicy” pomiędzy Irlandią a Irlandią Północną. Brytyjscy parlamentarzyści 29 stycznia 2019 r. wyrazili poparcie dla próby renegocjacji umowy z UE w tym zakresie.

[wiecej w pkt 6.1](#)

Spis treści

1. Rada Unii Europejskiej	5
1.1. Posiedzenie Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z 22 stycznia 2019 r.	5
2. Eurogrupa	6
2.1. Posiedzenie Eurogrupy 21 stycznia 2019 r.	6
3. Europejski Bank Centralny	7
3.1. Wyniki styczniowego badania akcji kredytowej banków strefy euro	7
3.2. Decyzje w sprawie polityki pieniężnej	7
3.3. Badanie oczekiwań w zakresie polityki pieniężnej	8
3.4. Opinie EBC na temat projektów krajowych i unijnych regulacji w zakresie bankowości centralnej i rynków finansowych	8
3.5. Przebieg programu skupu aktywów	8
4. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego	10
4.1. Raport w sprawie różnic między UE i USA w zasadach obliczania przez banki strat oczekiwanych oraz ich konsekwencji dla stabilności finansowej	10
4.2. Raport w sprawie kredytów zagrożonych	10
4.3. Raport dotyczący połączeń interoperacyjnych między kontrahentami centralnymi	11
5. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego	13
5.1. Raport w sprawie kryptoaktywów	13
6. Inne	14
6.1. Aktualny stan negocjacji dotyczących wyjścia Wielkiej Brytanii z UE – wydarzenia w parlamencie brytyjskim	14
Zapowiedzi wydarzeń w lutym 2019 r.	15
Wykaz skrótów	16

1. Rada Unii Europejskiej

1.1. Posiedzenie Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych z 22 stycznia 2019 r.

Ministrowie dyskutowali o programie InvestEU, który ma być realizowany w ramach perspektywy finansowej 2021–2027¹. Przedmiotem obrad były w szczególności dwie kwestie: struktura zarządzania programem, w tym stworzenie rady kierowniczej i zasad jej funkcjonowania, oraz reguły przydzielania gwarancji finansowej przez UE partnerom innym niż Europejski Bank Inwestycyjny (EBI). Ustalono, że 25% unijnej gwarancji powinno być zarezerwowane dla instytucji innych niż EBI.

Rada do Spraw Gospodarczych i Finansowych (Economic and Financial Affairs Council, Ecofin) przyjęła także konkluzje dotyczące pakietu² w sprawie tzw. semestru europejskiego i zatwierdziła projekt zalecenia w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro.

Ministrowie zapoznali się również z propozycjami dotyczącymi przeglądu funkcjonowania Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego. Zdecydowano, że priorytetowo zostaną potraktowane przepisy wzmacniające nadzór nad działaniami w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Rewizja Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego będzie przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Rady Ecofin w lutym 2019 r.

¹ Projekt rozporządzenia w sprawie programu został opublikowany przez Komisję Europejską (KE) 6 czerwca 2018 r. Utworzenie Programu InvestEU ma zapewnić jeden unijny mechanizm wsparcia inwestycji w UE i opierać się na doświadczeniach zebranych podczas wdrażania Europejskiego Funduszu Inwestycji Strategicznych i obecnych instrumentów finansowych stosowanych w polityce wewnętrznej UE.

² Więcej na temat dokumentów opublikowanych jesienią w ramach cyklu semestru europejskiego w „Przeglądzie Spraw Europejskich” z listopada 2018 r.

2. Eurogrupa

2.1. Posiedzenie Eurogrupy 21 stycznia 2019 r.

Podczas posiedzenia Eurogrupy ministrowie dyskutowali na temat dalszych działań wynikających z postanowień podjętych podczas grudniowego szczytu strefy euro w odniesieniu do reformy unii gospodarczej i walutowej³. Przewodniczący Eurogrupy zapowiedział, że prace nad ustanowieniem trzeciego filara unii bankowej, czyli europejskiego systemu ubezpieczenia depozytów (European Deposit Insurance Scheme, EDIS), odtąd mają się toczyć na poziomie politycznym, a nie – jak dotychczas – głównie akademicko-technicznym. Grupa robocza wysokiego szczebla, której powierzono zadania w tym zakresie, do kwietnia br. ma przedstawić wstępny raport z postępów prac. Ostateczne sprawozdanie z działań grupy roboczej ma natomiast zostać przedłożone członkom Eurogrupy w czerwcu 2019 r.

³ Więcej na temat postanowień szczytu strefy euro z 14 grudnia 2018 r. w „Przeglądzie Spraw Europejskich” z grudnia 2018 r.

3. Europejski Bank Centralny

3.1. Wyniki styczniowego badania akcji kredytowej banków strefy euro

EBC [opublikował](#) 22 stycznia 2019 r. wyniki styczniowego [badania](#) akcji kredytowej banków strefy euro (*euro area bank lending survey*, BLS), które dotyczy zmian w polityce kredytowej banków w czwartym kwartale 2018 r. oraz oczekiwań odnośnie do pierwszego kwartału 2019 r. Badanie, w którym uczestniczyło 147 banków, zostało przeprowadzone między 7 a 28 grudnia 2018 r.

W czwartym kwartale 2018 r. kryteria udzielania kredytów dla przedsiębiorstw oraz kredytów mieszkaniowych dla gospodarstw domowych pozostały niezmienione. Brak zmian był zgodny z oczekiwaniami wyrażonymi przez banki w poprzedniej edycji badania. Warunki udzielania kredytów konsumenckich nieznacznie się zaostrzyły (2%⁴ w porównaniu z 1% w trzecim kwartale 2018 r.). Popyt na kredyty w badanym okresie wzrastał we wszystkich kategoriach kredytowych.

Banki oczekują niewielkiego zaostrzenia warunków kredytowania w odniesieniu do pożyczek udzielanych przedsiębiorstwom oraz pożyczek mieszkaniowych dla gospodarstw domowych. Warunki udzielania kredytów konsumenckich oraz innych kredytów dla gospodarstw domowych nie powinny się zmienić.

3.2. Decyzje w sprawie polityki pieniężnej

W wyniku [posiedzenia](#) 24 stycznia br. Rada Prezesów EBC ponownie zdecydowała o pozostawieniu stóp procentowych na niezmienionym poziomie. Wynoszą one:

- 0,00% – stopa procentowa podstawowych operacji refinansujących,
- 0,25% – stopa kredytu w banku centralnym,
- -0,40% – stopa depozytu w banku centralnym na koniec dnia.

W trakcie konferencji prasowej Mario Draghi [zaznaczył](#), że Rada Prezesów nadal oczekuje, że podstawowe stopy procentowe EBC pozostaną na obecnym poziomie co najmniej do lata 2019 r., a przynajmniej tak długo, jak długo będzie istniała potrzeba wspierania dalszego zbliżania się inflacji do poziomu poniżej, ale blisko 2% w średnim okresie.

Z końcem grudnia 2018 r. EBC zakończył zakupy aktywów prowadzone w ramach APP. Bank nadal będzie reinwestował spłaty kapitału z tytułu zapadających papierów wartościowych nabytych w ramach programu.

⁴ Różnica między odsetkiem banków w badanej próbie, które zaostrzyły warunki kredytowania, a odsetkiem banków, które je złagodziły.

W kwestii dotyczącej APP, w ramach którego zakupy aktywów prowadzono do końca grudnia 2018 r., potwierdzono, że EBC będzie nadal w całości reinwestować spłaty kapitału z tytułu zapadających papierów wartościowych nabytych w ramach programu. Reinwestycje te będą prowadzone przez dłuższy czas po tym, jak EBC zacznie podnosić stopy procentowe, i tak długo, jak długo będzie to konieczne do utrzymania korzystnych warunków płynnościowych i łagodnej polityki pieniężnej. EBC bierze również pod uwagę możliwość dalszego stosowania TLTRO w przyszłości – instrumentu używanego przez bank w ramach operacji otwartego rynku, wspierającego program skupu aktywów. Mario Draghi podkreślił, że EBC dysponuje szerokim zakresem narzędzi i jest gotowy je dostosowywać w zależności od sytuacji.

3.3. Badanie oczekiwań w zakresie polityki pieniężnej

EBC 30 stycznia br. [ogłosił](#) rozpoczęcie nowego badania oczekiwań rynkowych w zakresie polityki pieniężnej. *The Survey on Monetary Analysis* ma na celu zbieranie regularnych, kompleksowych i ustrukturyzowanych informacji od uczestników rynku na temat ich oczekiwań co do zmian głównych parametrów polityki pieniężnej. Badane będą banki i instytucje finansowe wybrane spośród rynkowych [grup](#) kontaktowych EBC.

Badanie ma być prowadzone regularnie, osiem razy do roku, przed posiedzeniami Rady Prezesów, podczas których podejmowane są decyzje dotyczące polityki pieniężnej. Właściwe badanie poprzedzi siedmioetapowa wersja pilotażowa. Pierwsze pilotażowe badanie odbędzie się przed kwietniowym spotkaniem Rady Prezesów. Wyniki pilotażowych badań zostaną opublikowane.

3.4. Opinie EBC na temat projektów krajowych i unijnych regulacji w zakresie bankowości centralnej i rynków finansowych

W ramach konsultacji projektów krajowych oraz unijnych aktów prawnych EBC opublikował w styczniu br. następujące [opinie](#):

- do estońskiej ustawy w sprawie ram prawnych dotyczących zabezpieczonych obligacji (CON/2019/01),
- do maltańskich regulacji prawnych w sprawie nadzoru banku centralnego Malty nad agencjami informacji kredytowej i usługami płatniczymi na Malcie (CON/2019/02),
- do polskich ustaw w sprawie wynagrodzeń członków Zarządu i osób zajmujących wyższe stanowiska kierownicze w Narodowym Banku Polskim (CON/2019/03).

3.5. Przebieg programu skupu aktywów

W związku z wdrożonymi programami Eurosystem dokonał [skupu](#) aktywów o wartości (według stanu na 25 stycznia 2019 r.):

- 177 798 mln euro – w ramach programu skupu aktywów sektora przedsiębiorstw (CSPP),
- 2 102 954 mln euro – w ramach skupu papierów wartościowych wyemitowanych przez sektor publiczny (PSPP),

- 27 171 mln euro – w ramach programu skupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (ABSPP),
- 262 530 mln euro – w ramach trzeciego programu skupu obligacji zabezpieczonych (CBPP3).

4. Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego

4.1. Raport w sprawie różnic między UE i USA w zasadach obliczania przez banki strat oczekiwanych oraz ich konsekwencji dla stabilności finansowej

ESRB opublikowała 16 stycznia 2019 r. [raport](#), w którym przedstawiła różnice między zasadami obliczania oczekiwanych strat stosowanymi przez banki w UE i USA, a także możliwe konsekwencje tych różnic dla stabilności finansowej. W UE od 1 stycznia 2018 r. stosuje się model oczekiwanych strat kredytowych (*expected credit loss*, ECL) zgodny z Międzynarodowym Standardem Sprawozdawczości Finansowej 9 (MSSF 9). W USA 15 grudnia 2019 r. wejdzie w życie model bieżących oczekiwanych strat kredytowych (*current expected credit loss*, CECL), wynikający z amerykańskich standardów rachunkowości. Obydwa modele zakładają obliczanie strat oczekiwanych, jednak główną różnicą między ECL a CECL jest horyzont szacowania strat. Przy zastosowaniu ECL wobec ekspozycji zaklasyfikowanych do fazy 1⁵ horyzont wynosi 12 miesięcy, a dla ekspozycji z fazy 2 i 3 obejmuje całą długość życia kredytu. W CECL w przypadku wszystkich ekspozycji oczekiwane straty są obliczane dla całego okresu trwania ekspozycji.

Analiza wpływu różnic między ECL i CECL na stabilność finansową wykazała przede wszystkim, że w normalnej sytuacji odpisy utworzone zgodnie z CECL prawdopodobnie będą wyższe od odpisów utworzonych zgodnie z ECL, natomiast w przypadku pogorszenia się sytuacji ekonomicznej wyższe będą odpisy wynikające ze stosowania modelu ECL. Może to mieć wpływ na podaż kredytu w różnych fazach cyklu koniunkturalnego. W raporcie zwrócono także uwagę, że do ograniczenia procykliczności ECL istotne jest odpowiednie skalibrowanie progu przejścia z fazy 1 do fazy 2.

4.2. Raport w sprawie kredytów zagrożonych

ESRB opublikowała 28 stycznia br. [raport](#) opisujący makroostrożnościowe podejścia do ograniczania ryzyka systemowo istotnego narastania NPLs oraz do zwiększania odporności banków na systemowo istotny wzrost NPLs. Raport stanowił podstawę przygotowania odpowiedzi ESRB na polecenie Rady UE zawarte w konkluzjach z posiedzenia z 11 lipca 2017 r. Rada UE zwróciła się do ESRB, by do końca 2018 r. opracowała podejścia makroostrożnościowe, mające zapobiegać pojawianiu się problemów systemowych związanych z kredytami zagrożonymi, jednocześnie uwzględniając procykliczne skutki działań podejmowanych w celu rozwiązania problemu nagromadzenia kredytów zagrożonych oraz ich potencjalny wpływ na stabilność finansową⁶.

⁵ Faza 1 – aktywa, w przypadku których nie nastąpił znaczny wzrost ryzyka kredytowego od momentu ich początkowego ujęcia; faza 2 – aktywa, w przypadku których nastąpił znaczny wzrost ryzyka kredytowego od momentu ich początkowego ujęcia, lecz które nie utraciły wartości ze względu na ryzyko kredytowe; faza 3 – aktywa, które utraciły wartość ze względu na ryzyko kredytowe.

⁶ Więcej na temat konkluzji Rady UE w „Przeglądzie Spraw Europejskich” z lipca 2017 r.

Wskazane w raporcie ESRB główne czynniki powodujące systemowo istotny wzrost NPLs to spowolnienie gospodarcze i szoki dotyczące cen aktywów (zwłaszcza nieruchomościowych). W raporcie podkreślono, że na wzrost NPLs wpłynęły także zagrożenia narosłe przed kryzysem: wysokie zadłużenie i nadmierna akcja kredytowa, zbyt łagodne kryteria udzielania kredytów, poleganie na zabezpieczeniu kredytu jako na źródle spłaty, słaby monitoring klientów, brak wystarczających buforów kapitałowych pozwalających na spisywanie NPLs w straty, a także nieefektywne systemy prawne dochodzenia roszczeń.

W raporcie ESRB stwierdziła, że nie ma potrzeby znacznego rozszerzenia dostępnego zestawu narzędzi makroostrożnościowych w celu ograniczenia narastania NPLs, ale należy rozważyć modyfikację niektórych istniejących instrumentów. W szczególności raport sugeruje: tworzenie systemów wczesnego ostrzeżenia przed pogarszaniem się jakości portfela kredytowego w systemie finansowym, m.in. z wykorzystaniem baz danych o kredytobiorcach, takich jak AnaCredit i centralne rejestry kredytowe prowadzone przez banki centralne; rozszerzenie stosowania narzędzi ograniczających ryzyko związane z kredytobiorcami (*borrower based*) na gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa oraz stosowanie instrumentów kapitałowych do ograniczania nadmiernego wzrostu kredytu i nadmiernej koncentracji ekspozycji. W raporcie wskazano na potrzebę dalszych prac nad zdefiniowaniem narzędzi ograniczających ryzyko związane z kredytobiorcami z sektora korporacyjnego.

W raporcie poruszono także kwestie spoza obszaru polityki makroostrożnościowej, m.in. wdrożenie MSSF 9 oraz prace EBC i Komisji Europejskiej (KE) dotyczące wprowadzenia wymogów tworzenia rezerw i odpisów od kapitału.

4.3. Raport dotyczący połączeń interoperacyjnych między kontrahentami centralnymi

Opublikowany przez ESRB 31 stycznia br. [raport](#) w sprawie połączeń interoperacyjnych⁷ między kontrahentami centralnymi (*central counterparties*, CCP) stanowi aktualizację i rozszerzenie opublikowanej w styczniu 2016 r. analizy ESRB dotyczącej ryzyka systemowego, które tego rodzaju połączenia mogą generować⁸. Dzięki takim połączeniom członkowie rozliczający z jednego CCP mogą rozliczać transakcje obsługiwane przez członków rozliczających z drugiego CCP bez konieczności bezpośredniego uczestnictwa w obu izbach rozliczeniowych.

Wpływ połączeń interoperacyjnych na stabilność systemu finansowego może być dwojaki. Z jednej strony mogą one przyczyniać się do ograniczania ryzyka systemowego dzięki korzyściom wynikającym z *nettingu*⁹, takim jak zmniejszenie łącznej ekspozycji kredytowej z tytułu zawartych

⁷ Są to uzgodnienia dotyczące międzysystemowego rozliczania transakcji.

⁸ Więcej na temat wcześniejszego raportu ESRB w „Przeglądzie Spraw Europejskich” ze stycznia 2016 r.

⁹ Mechanizm wielostronnej kompensacji zobowiązań i należności wyrażonych w papierach wartościowych, które wynikają z rozliczanych transakcji.

transakcji oraz ograniczenie zapotrzebowania na instrumenty finansowe stanowiące zabezpieczenie realizacji zobowiązań. Z drugiej strony połączenia interoperacyjne tworzą między CCP powiązania, które mogą być bezpośrednimi kanałami zarażania między izbami rozliczeniowymi a ich uczestnikami.

W raporcie opisano: (i) rodzaje ryzyka i korzyści dla systemu finansowego wynikające z tworzenia połączeń interoperacyjnych między CCP w przypadku instrumentów pochodnych, (ii) stosowane przez CCP rozwiązania w zakresie zarządzania ryzykiem na wypadek upadłości izby, z którą utworzono połączenie, a także (iii) traktowanie połączeń interoperacyjnych w projektowanej regulacji w sprawie prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CCP (Recovery and Resolution of CCPs).

Do najważniejszych rekomendacji zawartych w projekcie raportu należy doprecyzowanie kwestii połączeń interoperacyjnych w przyszłej regulacji Recovery and Resolution of CCPs oraz jednoznaczne wskazanie w rozporządzeniu w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (European Market Infrastructure Regulation, EMIR), dla których konkretnie klas instrumentów pochodnych i na jakich warunkach takie powiązania między CCP mogłyby być ustanawiane. Obecnie wymogi określone w regulacji EMIR dotyczą bowiem tylko połączeń interoperacyjnych dla instrumentów rynku kasowego.

5. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego

5.1. Raport w sprawie kryptoaktywów

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (European Banking Authority, EBA) opublikował 9 stycznia 2019 r. [raport](#) skierowany do KE dotyczący kryptoaktywów (*crypto-assets*)¹⁰. W raporcie stwierdzono, że wykorzystanie kryptoaktywów w UE jest stosunkowo słabo rozpowszechnione i nie ma istotnego wpływu na stabilność finansową. Podkreślono jednak, że znaczna część kryptoaktywów nie podlega przepisom obecnego prawa UE dotyczącego usług finansowych, jednak w niektórych krajach te aktywa są objęte regulacjami krajowymi. Brak jednolitych przepisów prawnych może stwarzać problemy, związane przede wszystkim z zapewnieniem ochrony konsumentów na rynku usług finansowych i zachowaniem równych warunków funkcjonowania uczestników tego rynku w UE.

EBA rekomenduje KE przeprowadzenie kompleksowej analizy kosztów i korzyści związanych z podjęciem działań mających na celu objęcie kryptoaktywów regulacjami UE dotyczącymi usług finansowych. Analiza ta powinna uwzględniać zalecenia dotyczące ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, które zostały przyjęte w 2018 r. przez Grupę Specjalną do spraw Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (Financial Action Task Force, FATF)¹¹. EBA wskazuje także, że KE powinna promować jednolite wymogi w zakresie rachunkowości dotyczące kryptoaktywów. EBA wyraził gotowość udzielenia wsparcia KE w przeprowadzaniu odpowiednich analiz. W związku z tym w 2019 r. EBA planuje m.in.: (i) opracować arkusze sprawozdawcze dotyczące wykorzystania kryptoaktywów w krajach członkowskich, (ii) dokonać oceny praktyk biznesowych instytucji wykorzystujących kryptoaktywa w celu zapewnienia ochrony konsumentów, (iii) przedstawić KE wyniki prac Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego dotyczących ostrożnościowego traktowania ekspozycji banków na kryptoaktywa (po zakończeniu prac przez ten Komitet), (iv) monitorować potrzebę opracowania wytycznych mających na celu jednolite stosowanie obecnych norm ostrożnościowych wynikających z pakietu regulacji w sprawie wymogów kapitałowych CRD IV/CRR, które dotyczą ekspozycji banków na kryptoaktywa.

¹⁰ Kryptoaktywami nazwane są cyfrowe zapisy księgowe (np. wykorzystujące technologię bloków rozproszonych), które mogą być przechowywane, sprzedawane lub mogą stanowić środek wymiany wykorzystywany do celów inwestycyjnych i/lub dostępu do towarów lub usług. Przykładem kryptoaktywów są tzw. waluty wirtualne, takie jak np. bitcoin, ethereum, bitcoin cash, ripple lub litecoin. Aktywa te nie są emitowane ani gwarantowane przez bank centralny lub inny organ publiczny.

¹¹ FATF to inicjatywa międzyrządowa, której celem jest wypracowywanie i określanie standardów w dziedzinie przeciwdziałania praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu i innych powiązanych zagrożeń dla międzynarodowego systemu finansowego oraz promowanie skutecznego ich wdrażania.

6. Inne

6.1. Aktualny stan negocjacji dotyczących wyjścia Wielkiej Brytanii z UE – wydarzenia w parlamencie brytyjskim

Izba Gmin odrzucała 15 stycznia 2019 r. zatwierdzoną przez Radę Europejską (w listopadzie 2018 r.) umowę o wystąpieniu Wielkiej Brytanii z UE (432 posłów, w tym 118 torysów zagłosowało przeciwko umowie). W związku z odrzuceniem umowy o wystąpieniu na wniosek opozycyjnej Partii Pracy 16 stycznia br. przeprowadzono głosowanie o wotum nieufności dla premier Theresy May. Wotum zostało odrzucone (przewagą 19 głosów).

Po odrzuceniu przez Izbę Gmin treści uzgodnionej umowy o wystąpieniu Wielkiej Brytanii z UE premier Theresa May zaproponowała parlamentowi plan działań polegający na podjęciu próby wynegocjowania z UE zmian w umowie dotyczących rozwiązania, które umożliwiłoby uniknięcie wprowadzenia „twardej granicy” pomiędzy Irlandią a Irlandią Północną. Brytyjscy parlamentarzyści 29 stycznia 2019 r. wyrazili poparcie dla próby renegocjacji umowy z UE w tym zakresie.

Premier Theresa May zapropnowała 21 stycznia br. parlamentowi plan dalszych działań. W szczególności polega on na podjęciu próby wynegocjowania z UE ustępstw w umowie o wystąpieniu (uzgodnionych z przedstawicielami partii politycznych) dotyczących rozwiązania, które umożliwiłoby wprowadzenia „twardej granicy” pomiędzy Irlandią a Irlandią Północną (czyli tzw. *backstop*).

Izba Gmin przegłosowała 29 stycznia br. poprawki do wniosku premier Theresy May w sprawie umowy o wystąpieniu Wielkiej Brytanii z UE, wyrażając w szczególności poparcie dla renegocjacji umowy ze stroną unijną w zakresie *backstop* w celu wypracowania „alternatywnych rozwiązań”. W rezultacie premier Theresa May zobowiązała się podjąć próbę wynegocjowania zmian w umowie do 13 lutego br.

Zapowiedzi wydarzeń w lutym 2019 r.

Data	Wydarzenie
11–14 lutego	sesja plenarna Parlamentu Europejskiego
12 lutego	Posiedzenie Rady Ecofin
13–14 lutego	Posiedzenie Rady Europejskiej
20 lutego	posiedzenie Rady Prezesów EBC bez decyzji w sprawie polityki pieniężnej

Wykaz skrótów

ABSPP	<i>asset-backed securities purchase programme</i> , program Europejskiego Banku Centralnego skupu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami
APP	<i>asset purchase programme</i> , programu skupu aktywów Europejskiego Banku Centralnego
BLS	<i>euro area bank lending survey</i> , badanie akcji kredytowej banków strefy euro
CBPP3	<i>covered bond purchase programme 3</i> , trzeci program Europejskiego Banku Centralnego skupu obligacji zabezpieczonych
CCP	<i>central counterparties</i> , kontrahenci centralni
CECL	<i>current expected credit loss</i> , bieżące oczekiwane straty kredytowe
CSPP	<i>corporate sector purchase programme</i> , program Europejskiego Banku Centralnego skupu aktywów sektora przedsiębiorstw
CRD IV	Capital Requirements Directive IV, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE
CRR	Capital Requirements Regulation, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012
EBA	European Banking Authority, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego
EBC	Europejski Bank Centralny
EBI	Europejski Bank Inwestycyjny
ECL	<i>expected credit loss</i> , oczekiwane straty kredytowe

Ecofin	Economic and Financial Affairs Council, Rada do Spraw Gospodarczych i Finansowych
EDIS	European Deposit Insurance Scheme, europejski system ubezpieczenia depozytów
EIOPA	European Insurance and Occupational Pensions Authority, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych
EMIR	European Market Infrastructure Regulation, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji
ESRB	European Systemic Risk Board, Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego
FATF	Financial Action Task Force, Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy
KE	Komisja Europejska
MSSF 9	Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej 9
NPLs	<i>non-performing loans</i> , kredyty zagrożone
PSPP	<i>public sector purchase programme</i> , program Europejskiego Banku Centralnego skupu papierów wartościowych wyemitowanych przez sektor publiczny
TLTRO	<i>targeted longer-term refinancing operations</i> , ukierunkowane dłuższe operacje refinansujące
UE	Unia Europejska
USA	United States of America, Stany Zjednoczone Ameryki Północnej

www.nbp.pl

